

MENTORSKA SHEMA PROSTOVOLJSTVA

- Društvo Parada ponosa -

MENTOR_ICA

Mentor_ica prostovoljstva pri Društvu Parada ponosa je oseba, ki jo določa društvo in ki pri društvu izvaja individualno in/ali skupinsko mentoriranje prostovoljk_cev.

Vloga mentorice_je Društva Parada ponosa je podpora prostovoljk_cev pri njihovem delu in učenju, osebna podpora prostovoljk_cev ter redna in spoštljiva komunikacija tako z njimi kakor tudi s koordinatorico_jem prostovoljstva ter drugimi predstavnicami_ki društva.

PODROČJA MENTORIRANJA

Mentoriranje pri Društvu Parada ponosa poteka na 2 ravneh: osebna podpora ter podpora pri učenju. Društvo določi 2 osebi, ki sta primerni za to delo na podlagi svojega profila, interesa in specifičnih kompetenc, ki so predvidene za posamezno funkcijo.

1. OSEBNA PODPORA

Področje osebne podpore zajema prepoznavanje potreb, redno izvajanje *check-inov* s prostovoljko_cem oz. preverjanje njenega_njegovega počutja ter strokovno naslavljanje specifičnih potreb. Specifične potrebe prepoznavamo predvsem v navezavi na LGBTIQ+ identiteto prostovoljke_ca in morebitne druge marginalizirane identitete. Zavedamo se namreč, da mlade LGBTIQ+ in druge marginalizirane osebe doživljajo v družbi diskriminacijo in nasilje, kar lahko vodi v slabo počutje, negativno samopodobo, težave v duševnem zdravju in druge okoliščine, zaradi katerih imajo potrebo po okrepljeni osebni mentorski podpori pri aktivnem vključevanju v družbo - v tem primeru v prostovoljstvo.

Mentor_ica za osebno podporo se z mednarodnimi prostovoljkami_ci (prostovoljkami_ci programa ESE) srečuje enkrat na 2 tedna, po potrebi pa tudi pogosteje, da bi zagotovil_a ustvarjanje in vzdrževanje varnejšega prostora ter jih podpiral_a pri kakršnihkoli drugih osebnih izzivih, ki so navezani na izvedbo in možnosti prostovoljnega dela. Z ostalimi prostovoljkami_ci se srečuje po potrebi, vendar pa minimalno enkrat na tri mesece.

Mentor_ica za osebno podporo mora imeti in pri svojem delu uporabljati naslednja znanja in veščine:

ZNANJA:

- Delo z marginaliziranimi skupinami,
- Specifike dela z LGBTIQ+ osebami,
- Dobro poznavanje področja mentorstva,
- Znanje o metodologijah reševanja konfliktov.

VEŠČINE:

- Veščine planiranja,
- Komunikacijske veščine (aktivno poslušanje, asertivna komunikacija),

- Podajanje povratnih informacij,
- Razvoj medsebojnega zaupanja,
- Motiviranje in spremljanje procesov.

2. PODPORA PRI UČENJU

Področje podpore pri učenju zajema načrtovano in redno refleksijo učnega procesa, postavljanje učnih ciljev in spopadanje z učnimi izzivi, pa tudi ubesedenje novih izkušenj in znanj v formalnem okviru kompetenc. Mentor_ica torej podpira in spodbuja prostovoljke_ce pri izpolnjevanju njihovega učnega načrta, skrbi za redna srečanja in evalvacijo njihovega dela ter jih podpira s svojimi znanji, kompetencami in preverjenimi mentorskimi orodji. Poleg tega mentor_ica podpira prostovoljke_ce pri ubesedenju novo pridobljenih kompetenc in jo_ga spodbuja k učenju in morebitnim dodatnim izobraževanjem.

Mentor_ica za podporo pri učenju se z mednarodnimi prostovoljkami_ci (prostovoljkami_ci programa ESE) srečuje enkrat na 2 tedna, po potrebi pa tudi pogosteje, da bi zagotovil_a ustvarjanje in vzdrževanje varnejšega prostora ter jih podpiral_a pri kakršnihkoli drugih osebnih izzivih, ki so navezani na izvedbo in možnosti prostovoljnega dela. Z ostalimi prostovoljkami_ci se srečuje po potrebi, vendar pa minimalno enkrat na tri mesece.

Mentor_ica za podporo pri učenju mora imeti in pri svojem delu uporabljati naslednja znanja in veščine:

ZNANJA

- Dobro poznavanje učnih procesov,
- Delo z marginaliziranimi skupinami,
- Specifike dela z LGBTIQ+ osebami,
- Poznavanje metodologij neformalnega izobraževanja.

VEŠČINE

- Entuziazem za učenje,
- Komunikacijske veščine,
- Poznavanje kreativnih metod,
- Podajanje povratnih informacij,
- Motiviranje in spremljanje procesov.

POTEK MENTORIRANJA

Mentor_ica pred pričetkom mentoriranja podpiše mentorsko pogodbo, ki zajema ključne pravice, obveznosti in naloge mentorice_ja.

Pred začetkom izvajanja prostovoljstva (ko nove_i prostovoljke_ci izrazijo zanimanje za sodelovanje) se mentorici_ja sestane z vsemi osebami, ki so v društvu vključene v podporo prostovoljstva: delovna_i koordinator_ica, koordinator_ica programa prostovoljstva ter po potrebi še kdo drug. Koordinatorici_ja predstavita ključne prostovoljske naloge, na podlagi katerih skupaj z mentoricama_jema načrtujejo potek

prostovoljskega dela in mentorskega procesa ter naslovijo morebitne specifične potrebe prostovoljk_cev. Skupaj naredijo oceno potreb in oceno tveganj ter načrtujejo strategije za naslavljanje morebitnih izzivov in konfliktnih situacij.

Na prvem sestanku prostovoljk_cev se mentorici_ja se predstavita in opišeta svojo vlogo pri prostovoljnem delu. Ves čas mentorskega procesa mentor_ica redno reflektira lastno delo, tako sam_a kakor s koordinatorico_jem prostovoljstva.

Mentorstvo za podporo pri učenju ima naslednji potek: vse_i udeležene_i z ostalimi delijo svoja pričakovanja in motivacijo za vključevanje in s tem pričnejo delo na skupinski dinamiki. Mentor_ica skupaj s prostovoljkami_ci sestavi načrt mentoriranja, se dogovori o njegovem poteku in pogostosti srečevanja ter postavi jasne učne cilje. Prav tako skupaj identificirajo korake mentoriranja ter zastavijo potrebe tako mentorice_ja kot tudi prostovoljk_cev. Mentor_ica z uporabo orodij kot so pogovor, skupna diskusija, tehnična orodja za prepoznavanje učnih modelov in kompetenc (kot so na primer Youth pass, različni kompetenčni modeli, modeli priložnosti in tveganj) usmerja proces prepoznavanja pridobljenih kompetenc. Načrtuje in izvaja tudi evalvacijo z prostovoljkami_ci. Kadar se prostovoljsko delo opravlja individualno in ne v skupini ali kadar je to potrebno zaradi specifičnih potreb prostovoljke_ca, lahko celoten proces in vsi njegovi koraki namesto skupinsko potekajo tudi individualno.

Mentorstvo za osebno podporo se večinoma izvaja individualno in je osnovano na zaupanju in vzpostavljenem odnosu med prostovoljko_cem in mentorico_jem. Po spoznavanju se usmerja na različne potrebe prostovoljke_ca ter iskanje načinov naslavljanja teh potreb in istočasno preseganja izzivov. Sam potek je odvisen od potreb posameznice_ka in izgleda drugače od osebe do osebe. Mentorska podpora se razvija in prilagaja potrebam prostovoljke_ca v vseh fazah, od spoznavanja, vzpostavitve odnosa in razvoja zaupanja skozi redne refleksije in pogovore do procesne evalvacije po koncu. Mentorstvo za osebno podporo pa ima tudi svoje meje, zato je ena od ključnih nalog mentorice_ja te meje prepoznati in oceniti, če prostovoljka_ec potrebuje kakršnokoli dodatno in bolj specifično oz. profesionalno podporo (na primer v obliki psihoterapije ali svetovanja ipd.). V tem primeru mentor_ica prostovoljki_cu pomaga poiskati primerno strokovno pomoč in ji_mu nudi podporo v tem procesu.

Mentor_ica se ves čas mentoriranja tudi usposablja, saj se Društvo Parada ponosa zavezuje k razvoju njenih_njegovih veščin.